

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2592/69

af 18. december 1969

om fastlæggelse af betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger inden for rissektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2463/69²⁾, særlig artikel 22, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning nr. 359/67/EØF giver artikel 22, stk. 1, mulighed for at træffe egnede foranstaltninger, når markedet inden for Fællesskabet for et eller flere af de produkter, der er omfattet af artikel 1, på grund af indførsler eller udførsler udsættes for eller trues af alvorlige forstyrrelser, der kunne bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare; disse foranstaltninger gælder for handelen med tredjelande; de ophæves, så snart den faktiske forstyrrelse eller faren for en forstyrrelse ikke længere består;

det påhviler Rådet at vedtage gennemførelsesbestemmelserne til nævnte artikel 22, stk. 1, samt at fastlægge, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstatene kan træffe forebyggende foranstaltninger;

som følge heraf bør de vigtigste kriterier fastlægges, ud fra hvilke det kan bedømmes, om markedet inden for Fællesskabet er alvorligt forstyrret eller truet af en alvorlig forstyrrelse;

da anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger afhænger af, hvilken indflydelse handelen med tredjelande har på

markedet inden for Fællesskabet, skal der ved bedømmelsen af situationen på dette marked foruden selve markedets særlige forhold tages hensyn til forholdene vedrørende handelens udvikling;

det er praktisk at fastlægge de foranstaltninger, som kan træffes i henhold til forordning nr. 359/67/EØF, artikel 22; disse foranstaltninger skal være af en sådan art, at alvorlige markedsforstyrrelser, henholdsvis faren for sådanne forstyrrelser bringes til ophør; de skal være tilpasset situationen således, at det forhindres, at de har andre end de tilsigtede virkninger;

markedsmekanismen inden for kornsektoren omfatter en licensordning og en ordning om forudfastsættelse af importafgifter og restitutioner; disse ordninger medfører fastsættelse af regler, efter hvilke der kan besluttes forebyggende foranstaltninger på fællesskabsniveau i tilslutning til en summarisk undersøgelse af situationen;

konstateres det ved bedømmelsen af situationen på basis af de ovenfor omtalte kriterier, at betingelserne i forordning nr. 359/67/EØF, artikel 22 er opfyldt på en medlemsstats marked, skal de foranstaltninger, som denne stat træffer under anvendelse af denne artikel, være af begrænset omfang; de foranstaltninger, der i dette tilfælde kan træffes, skal have en sådan beskaffenhed, at de forhindrer en yderligere forværring af markedssituationen; det skal dog dreje sig om forebyggende foranstaltninger; det er kun berettiget at anvende nationale foranstaltninger af forebyggende karakter, indtil en af Fællesskabet truffet afgørelse træder i kraft;

det påhviler Kommissionen at tage beslutning om de fælles beskyttelsesforanstaltninger, der skal træffes i forbindelse med en medlemsstats ansøgning, inden en frist af 24 timer efter denne ansøgnings fremkomst; for at Kommissionen kan bedømme markedssituationen på bedst mulige måde, skal det fastsættes, at den så tidligt som muligt underrettes om, at en medlemsstat anvender forebyggende foranstaltninger; der bør derfor gives Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger straks efter, at de er besluttet, og denne meddelelse bør anses som en begæring i den i forordning nr. 359/67/EØF, artikel 22, stk. 2, anførte betydning,

¹⁾ EFT nr. 174 af 31.7.1967, s. 1.

²⁾ EFT nr. L 312 af 12.12.1969, s. 3.

³⁾ EFT nr. C 97 af 28.7.1969, s. 89.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved bedømmelse af, om markedet inden for Fællesskabet, for et eller flere af de af forordning nr. 359/67/EØF, artikel 1, stk. 1, omfattede varer, på grund af indførsler eller udførsler er udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kunne bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 i nævnte mål i fare, skal der særligt tages hensyn til:

- a) de varemængder, for hvilke der er ansøgt om henholdsvis udstedt import- eller eksportlicenser;
- b) de disponible varemængder på markedet inden for Fællesskabet;
- c) de på markedet inden for Fællesskabet konstaterede priser eller disses forventede udvikling, særligt deres tendens til overdreven stigning eller, ved varer, for hvilke der ikke er fastsat nogen interventionspris, deres tendens til overdrevent fald;
- d) de mængder af varer, for hvilke interventionsforanstaltninger træffes, eller for hvilke der består fare for, at der skal træffes interventionsforanstaltninger, hvis den i begyndelsen nævnte situation opstår som følge af indførsler.

Artikel 2

1. De foranstaltninger, som kan træffes i henhold til forordning nr. 359/67/EØF, artikel 22, stk. 2 og 3, når den i stk. 1 i samme artikel nævnte situation opstår, er følgende:

- a) fuldstændig eller delvis ophør med forudfastsættelse af importafgifter eller restitutioner, hvilket medfører, at nye ansøgninger ikke kan behandles;
- b) fuldstændig eller delvis ophør med udstedelse af import- eller eksportlicenser, hvilket medfører, at nye ansøgninger ikke kan behandles;
- c) fuldstændigt eller delvist afslag på allerede indgivne ansøgninger om forudfastsættelse af importafgifter eller restitutioner samt om udstedelse af licenser.

2. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, som er ubetinget nødvendigt. De må kun omfatte produkter, der kommer fra eller er bestemt for et tredje land. De kan begrænses til indførsler, der kommer fra eller har oprindelse i bestemte lande, udførsler til bestemte destinationer, bestemte kvaliteter eller tilbudsformer. De kan begrænses til indførsler til eller udførsler fra bestemte områder af Fællesskabet.

3. Det i stk. 1 nævnte afslag på ansøgninger finder anvendelse på de ansøgninger, der er indgivet i de tidsrum, i hvilke suspension i henhold til artikel 3 eller artikel 4 har fundet sted.

Skulle der imidlertid pludselig indtræde sådanne forhold, som har eller ville kunne medføre en så stærk prisændring, at importafgiften eller restitutionen åbenbart ikke længere opfylder deres formål, kan der gives afslag på alle ansøgninger, som er blevet indgivet efter, at disse forhold er blevet kendt.

Artikel 3

Efter en summarisk undersøgelse af situationen gennemført på grundlag af de i artikel 1 anførte forhold kan Kommissionen ved afgørelse fastslå, at betingelserne for anvendelse af artikel 22, stk. 2 i forordning nr. 359/67/EØF, er opfyldt. Kommissionen underretter medlemsstaterne om sin afgørelse og bekendtgør den ved opslag på det sted, hvor Kommissionen har sit sæde.

Denne afgørelse medfører, at der for de pågældende produkter fra det herfor angivne tidspunkt, som ligger senere end underretningen, sker en midlertidig suspension, dels af forudfastsættelse af importafgifter eller restitutioner, dels af udstedelse af licenser.

Denne afgørelse gælder i højst 48 timer med forbehold af bestemmelserne i artikel 22, stk. 2, anden sætning i forordning nr. 359/67/EØF.

Artikel 4

1. En medlemsstat kan forebyggende træffe en eller flere foranstaltninger, når den efter en bedømmelse af situationen på grundlag af de i artikel 1 nævnte kriterier skønner, at den i forordning nr. 359/67/EØF, artikel 22, stk. 1, omhandlede situation foreligger på dens område.

De forebyggende foranstaltninger består i:

- a) fuldstændig eller delvis ophør med forudfastsættelse af importafgifter eller restitutioner;
- b) fuldstændig eller delvis ophør med udstedelse af import- eller eksportlicenser.

Bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, anvendes.

2. Kommissionen underrettes pr. telex om de forebyggende foranstaltninger straks efter, at de er besluttet.

Denne underretning anses som begæring i den i forordning nr. 359/67/EØF, artikel 22, stk. 2 anførte betydning. Disse foranstaltninger gælder kun, indtil den afgørelse, som Kommissionen træffer på dette grundlag, træder i kraft.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft 1. januar 1970.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1969.

På Rådets vegne

P. LARDINOIS

Formand
